

Rita Missūne
missunerita@inbox.lv
t.26537218s

Zvēru būšana
Mūsdienīga pasaka – politisks farss

Piezīme: Vēlreiz atļaujos pasvītrot – tas ir politisks farss nevis pasaku luga. Darbojošās personas es iedomājos nevis tērptus zvēru maskās, bet kā ikdienišķus cilvēkus T-krekliņos, uz kuriem uzraksti, piem. „Vilks” un kāda raksturīga iezīme – teiksim, Lapsai ruda parūka vai Vecajam Sunim ausaine ar noļukušām ausīm.

1. cēliens – Zvēri laupītāji

Darbojas:

Vecais Suns
Jaunais Suns, viņa dēls
Sunene, Jaunā Suņa sieva
Vilks, vecais mežsargs
Lācis
Lapsa
Kūmiņš

1. aina

Suņu ģimenes būda. Uz lāviņas guļ Vecais Suns. Ienāk Jaunais Suns.

V. Suns – Dēls, tu tas esi?

J. Suns – Es, es, kas gan cits.

V. Suns – Ko tik vēlū? Istaba galīgi izsalusi.

J. Suns – Varēji pats iekurināt. Tu tā arī visu dienu novārtījies pa gultu?

V. Suns – Muguru šorīt savilka tā, ka ne pakustēt. Vai, vai, tā vien liekas, nupat pēdējā stundiņa būs klāt.

J. Suns – Ak, tu jau tikai runā!

V. Suns – Drebuļi pa kauliem iet.

J. Suns – Auksts gan te ir. Kur tad mana vecene palikusi?

V. Suns – Aizgāja jau agri no rīta, teicās darbu meklēt.

J. Suns – Nu galīgi stulba palikusi! Darbu šī atradīšot! Būtu labāk ko ēdamu sameklējusi! Nāvīgi gribas ēst.

V. Suns – Man liekas, mājās nekā ēdama nav.

J. Suns – Nu paldies! Tu visu dienu nostrādājies, esi gatavs aprīt vienalga ko, bet tev saka... (*Uz Suneni, kas ienāk*) Kur tu vazājies? Vai vakariņas būs?

Sunene – Man nav ko likt galdā. Vari kārt zobus vadzī.

J. Suns – Ko? Tu gribi teikt, ka vakariņas nedosi?

Sunene – Tu man kaut santīmu esi iedevis? Klusē? Labāk pastāsti, par kādu naudu šodien atkal esi dzēris? Tur nauda atradās!

J. Suns – Lai dzertu, naudas nevajag! Veči uzlika.

Sunene – Ak ne no šā ne no tā kāds tev iedeva pudeli? Grūdīs taksim taukus!

J. Suns – Ūdelēm palīdzēju kokus iekraut, par to kortelīti iedeva.

Sunene – Būtu labāk latu iedevuši! Ja dod dzert, lai dod arī uzkost!

J. Suns – Daudz gribi! Es jau tikai drusciņ piekārtāju, kamēr šie ar Lāci runājās.

Sunene – Lācis šodien bija atbraucis?

J. Suns – Kā tad saimnieks savus īpašumus neapraudzīs! Bet briesmīgi nevaļīgs bija, negribēja ar mums runāt.

Sunene – Neprasījāt, kad beidzot algas izmaksās?

J. Suns – Kā nu ne! Bet šis atgaiņājās, ka pašlaik nevar. Esot kokzāģētavā jauni kapitālieguldījumi jāizdara, citādi tā bodīte būšot jāklapē ciet.

Sunene – Četrus mēnešus tā velk! Un jūs ko?

J. Suns – Ko mēs? Vai lai bez darba paliekam?

Sunene – Kas tas par darbu, ja par to nemaksā!

J. Suns – Tagad vismaz cerība, ka kādreiz maksās, bet ko darīsim, ja kokzāģētavu slēgs?

Sunene – Sliktāk vairs nevar būt! Pat nezinu, ko lai iesāk... Ko ēdīs?

J. Suns – E, gan kaut kā izvilks! Vai neēda kad bija, vai neēdīs, kad būs!

Sunene – Gribru redzēt cik ilgi tu izvilksi neēdis! Tad tu gaudosi citu dziesmu! Man reiz pietiek, es iešu prom, dzīvo kā gribru!

V. Suns – Bērni, bērni, nebarieties. Dzīve jau tā ir grūta. Lai jums būtu vieglāk, es iešu prom.

J. Suns – Kur tu iesi, ja nevari pat piecelties!

V. Suns – Es te izdomāju... Stāsta, ka senos laikos bērni savus vecākus, kad tie kļuva nevarīgi, esot veduši uz mežu nomirt. Dēls, tu varētu mani ragutiņās aizvilkt uz mežu.

J. Suns – Ko tu tur runā!

Sunene – Vecais galīgi prātu izkūkojis!

V. Suns – Priekš ārstēšanās naudas nav. Ārsts, zāles, slimnīca – kas to varēs apmaksāt?

J. Suns – Gan jau kaut kā...

V. Suns – Kur tādu naudu raus? Jau tā es jums par apgrūtinājumu. Nē, nē, labāk uz mežu.

J. Suns – Lai es savu tēvu vestu uz mežu nomirt? Nekad!

Sunene – Ko citi teiks? Visi uz mums ar pirkstiem rādīs!

V. Suns – Kāda citiem daļa? Neviens nezinās. Vismaz es jums tad nebūtu uz kakla.

J. Suns – Beidz! Es negribu pat dzirdēt!

V. Suns – Jums katrs santīms vajadzīgs, lai palīdzētu Mazajam Sunim. Lai mazdēliņš skolojas, negribas, lai arī viņam šitāda suņa dzīve būtu jāpiedzīvo.

Sunene – Tas nu gan...

V. Suns – Visiem būtu labāk.

J. Suns – Nē!

V. Suns – Dēls, es tev neko nekad neesmu lūdzis. Izpalīdzi nu šo reizīti. Ja varētu, pats kaut kā aizvilktos.

J. Suns – Es nevaru, tēvs, neprasi!

V. Suns – Tev manis nemaz nav žēl? Lai es te guļu un ciešu sāpes, cilājams un aprūpējams? Jāmirst drīz tā kā tā, vai nav vienalga dienu agrāk vai vēlāk.

Sunene – (*Uz J. Suni*) Vismaz reizi dzīvē izdari, ko tev lūdz!

J. Suns – Turi muti! Tēvs...

V. Suns – Man nebūtu jāmokās! Naktī piesals un es tā saldi un bez rūpēm aizmigšu. Nu ko, dēls, aizvedīsi?

J. Suns – Es nezinu. Nu, ja jau tu tā gribi....

2. aina

Mežs. J. Suns uzvelk ragutiņās V. Suni.

J. Suns – Tik tālu nu mēs būtu. Vai vest dziļāk mežā?

V. Suns – Pietiks, pietiks. Man taču vienalga kur nomirt, bet tev atpakaļ sanāktu tālāk iet. Krēsla jau metas.

J. Suns – Nu jā. Tad es iešu.

V. Suns – Ej, ej vien, dēls. Rīt vai parīt atnāc pēc manis.

J. Suns – Atnākšu. Tā agrāk aiziešu no darba un atnākšu.

V. Suns – Darbu gan nekavē. Ka neatlaiž.

J. Suns – Nuja.

V. Suns – Un vēl, dēls... Nedzer vairs, jā? Tas var slikti beigties.

J. Suns – Es tak nedzeru! Nu, mazdrusciņ... Tas neskaitās.

V. Suns – Padomā par ģimeni. Un nobučo mazdēliņu.

J. Suns – Jā, jau jā.

V. Suns – Ej nu. Nekavējies.

J. Suns - Tēvs?

V. Suns – Nu, kas vēl? Mēs jau ardievas pateicām.

J. Suns – Es... Es neko. Tad es parīt pienākšu. (*Iet prom*)

V. Suns – Pienāc gan, dēls. (*Skatās pakaļ*) Ak vai, liekas pavisam nesen es viņu kukaragās nēsāju, bet tagad viņš mani ragutiņās vizina... Cik ātri laiks pait! Kas tas? (*No otras puses uznāk mežsargs Vilks ar bisi*) Ā, ā, ā! Vilks!

Vilks – Vecais Suns! Nu gan ir joki! Sēž meža vidū un bļauj! Ko tu te dari?

V. Suns – Es... es neko!

Vilks – Tā, tā. Izskatās aizdomīgi. Velc nu ārā labi ātri cirvi un zāģi!

V. Suns – Kā... kādu zāģi?

Vilks – To pašu, ar kuru taisījies kokus gāzt! Lietiskos pierādījumus dod šurp!

V. Suns – Kādus kokus?

Vilks – Tos pašus, ko tu taisījies nozagt! Ja tu neesi koku zaglis, ko tu mežā ar ragavām dari?

V. Suns – N... neko!

Vilks – Ā, ā, zinu! Rokas gaisā! Tā jau es domāju – kas te palaikam mežā šaudās!
Malu mednieks! Brakonjers! Dod šurp šaujamo!

V. Suns – Bet es...

Vilks – Nekusties! Šaušu!

V. Suns – Ja man arī būtu bise, kā es to varētu atdot, ja tu pat pakustēties neļauj!

Vilks – Nu labi. Lēni, lēni!

V. Suns – Nav man šaujamā! Lai es tādu grēka darbu – ietu mežā šaudīties!

Vilks – Šitā mēs tālu netiksim. Celies augšā un nāc līdz – tu esi arestēts! Nu!

V. Suns – Es nevaru piecelties! Es nevaru paiet! Ak, mana mugura!

Vilks – Kas nu atkal! Kā tad līdz šejieni tiki, ko?

V. Suns – Dēls mani atveda...

Vilks – Ahā! Es jau domāju, ka neesi viens, divatā zagat vieglāk! Ē, Jaunais Suns, lien ārā, es jokus nesaprotu! Šaušu! Vai dzirdi?

V. Suns – Nav viņa, nav! Sen jau kā aizgāja.

Vilks – Aizgāja un atstāja tevi vienu pašu? Kā tiks prom? Nakts nāk virsū.

V. Suns – Nekur es neiešu. Palikšu tepat.

Vilks – Ko āksties! Nosalsi kā prusaks. Tu tiešām nevari paiet?

V. Suns – Liec mani mierā! Ko piesējies?

Vilks – Tu ielīdi mana meža iecirknī un esi gatavs nosalt, bet man par to nav nekādas daļas? (*Tēmē ar bisi*) Tūlīt klāj vaļā, kāpēc tevi šurp atveda, vai arī es šaušu!

V. Suns – Liec nost, liec nost bisi! Es pateikšu! Dēls mani atveda... Tas ir, es liku, lai mani atved uz mežu nomirt.

Vilks – Ko tu te stāsti!

V. Suns – Senos laikos tā esot darījuši. Vecos un slimos aizveduši uz mežu un miers pašam un citiem.

Vilks – Nu galīgi dulls palicis! Uz vecumdienām tā gadoties.

V. Suns – Ē, nesaki vis! Paiet nevar, visas maliņas sāp, zālēm naudas nav. Jau kuro dienu neēdis! Vai šitāda suņa dzīve ir labāka?

Vilks – Tev ir ģimene, dēls! Viņš tevi tā mierīgi atveda un pameta?

V. Suns – Ko dēls! Sitas kā pliks pa nātrēm. Pats zini kāda ir minimālā alga un kāds ir iztikas minimums, bet vēl ģimene jāapgādā. Mazdēliņš mās, viņam arī jāpalīdz. Šitā visi drīz nonīksim aiz bada. Labāk es viens pats! Lai par vienu muti mazāk ko barot.

Vilks – Paga, paga! Tev taču pienākas pensija!

V. Suns – Ak, ar to man nepaveicās. Lācis nebija maksājis nodokļus, par pēdējiem gadiem nekā. Par iepriekšējiem gadiem gan es savācu papīrus, un Kaķene apsolīja nokārtot. Pēc pusgada pasaka – atkal nekā, mani papīri esot pazuduši. Kancelejas žurkas sagrauzušas! Kur lai es tagad tos sadabūju no jauna?

Vilks – Vismaz kādu pabalstu varbūt varētu dabūt?

V. Suns – Ko tu! Ar to ēšanai nepietiek. Ja es nebūtu saslimis, ja varētu vēl strādāt! Nē, nē, nav ko vilkt garumā, labāk uzreiz!

Vilks – Tad nu gan...

V. Suns – Jā, jā, tagad ej.

Vilks – Nu labi. (*Uzmet bisi plecos un iet prom, bet tad griežas atpakaļ*) Nē, es tā nevaru! Dod šurp auklu, aizvilksu pie sevis. Raudzīsim, ko lietas labā var darīt.

V. Suns – Ko tu dari, nevajag! Pats neesi nekāds jaunais, kāda vajadzība tev ar slimu un vecu ņemties?

Vilks – Sadzersies zāļu tējiņas, izsautēsies zaķīšu pirtiņā, paliksi lokans kā lūks! Esi dzirdējis, ka mums, vilkiem, ir stīvas muguras? Ja nezinātu kā ārstēties, es tagad te nestaigātu!

V. Suns – Diez vai man līdzēs...

Vilks – Līdzēs, līdzēs! Braucam!

3. aina

Vilka būda. V. Suns rosās. Ienāk Vilks.

V. Suns – Ā, Vilks! Taisni laikā, man te zupīte izvārījusies gardu gardā. Sēdies, ēdīsim!

Vilks. – Skatos, tu tīri mundrs. Kā mugura?

V. Suns – Kā jaunībā! Nu... Drusku stīva, drusku kaulus lauž, bet, ja vajag, varu pat uzdancot. Pat salīdzināt nevar, kā bija. Tev, Vilks ir ķēriens uz dakterēšanu. Vai arī tava būda celta pareizā vietā? Tāda laba jušana te dzīvojot.

Vilks – Kā tad, toreiz visu mežu izstaigāju, būdai vietu meklējot, pēc āderēm un debess pusēm iegrozīju. Jā... Bet nu būs jāplēš nost.

V. Suns – Ko tu runā! Visu mūžu te nodzīvojis, tagad jauks nost! Jaunu būvēsi, vai?

Vilks – Jaunu... Kad vecā labu labā! Bet nekas cits neatliks. Lācis gandrīz visu mežu ir nopircis izciršanai. Jau nākamnedēļ bebri sāksot grauzt nost, te visu appludinās.

V. Suns – Kā Lācis tā drīkst izrīkoties! Tu esi mežsargs!

Vilks – Vairs neesmu. Zīlīte ziņu atnesa, mani atlaiž. Man neesot īstā kvalifikācija, štatus arī jāsamazina.

V. Suns – Kā mežs bez mežsarga!

Vilks – Drīz meža vairs nebūs. Visu nocirtīs. Kam celmiem mežsargs?

V. Suns – Ak Lācis... Ak tu viens! Ko viņš pats bez meža iesāks?

Vilks – Kad mežu pārdos, naudas būs papildnam, varēs iet politikā. Kas viņam! Mums gan jādomā, kā izdzīvosim. Piedod, ka tevi toreiz no meža izvilku. Tā vien liekas, ka būs abiem jālien biezoknī, lai nomirtu.

V. Suns – Ko tu! Man jāsaka lielais paldies par ārstēšanu un labo sirdi. Es iešu prom, bet tu ar pensiju izdzīvosi.

Vilks – Vai pensionārs par savu pensiju var atļauties ēst gaļu? Nē. Un kurš vilks var bez gaļas izdzīvot? Nu redzi!

V. Suns – Ak vai, ak vai! Cik labi, ka esmu tik vecs, un ilgi vairs nevilksu! Kā lai dzīvo! Kas cits atliek kā iet laupīt!

Vilks – Ja visu mūžu godīgi dzīvots un strādāts!

V. Suns – Nudien, jāiet laupīt! Lācim seifs viegli slēdzams – uzsit kārtīgi ar ķepu un vaļā. Cik reižu neesmu redzējis – atnāk un paņem naudu uzdzīvei ar Lapsu.

Vilks – Ā, ar to jauno svilpasti!

V. Suns – Jā, jā, viņa skaitoties Lācim asistente!

Vilks – Ko Lācene par to saka?

V. Suns – Ko viņa var teikt? Dzīvo mājās un dzied aijā žūžū lācēniem. Bet Lācis visur braukā ar Lapsu – tā izskatoties smalkāk, kad jauna un smuka blakus.

Vilks – Fū, arī tas vēl! Ak nelietis! Mežu izsaimniekojis, strādniekiem nemaksā, bet pats... Tev taisnība, viņu varētu aplaupīt bez sirdsapziņas pārmetumiem. Pats laupītājs!

V. Suns – Kā tad, tā nav godīgi pelnīta nauda, to varētu ņemt.

Vilks – Varētu izmaksāt strādniekiem aizturētās algas...

V. Suns – Jā, jā! Vai, kā visi priecātos!

Vilks – Ja tikai zinātu, cik kuram Lācis parādā!

V. Suns – Kā nezinaš! Lācis visiem maksā tikai minimālās algas.

Vilks – Es sev paņemtu tikai kompensāciju par būdu, ko Lācis atteicās maksāt. Svešu man nevajag!

V. Suns – Kā tad, svešu nevajag! (*Attopas*) Ē, mēs traki esam palikuši, vai? Es visu mūžu citu mantu esmu sargājis, bet tagad gudroju par laupīšanu! Tfu, tu!

Vilks – Es jau teicu – ja visu mūžu esi godīgi dzīvojis... Bet nu ir pienācis laiks, kad jādomā nevis kā dzīvot, bet kā izdzīvot.

V. Suns – Ko nu par dzīvošanu, esmu gatavs mirt kaut vai tūlīt, bet gribējās palīdzēt savējiem.

Vilks - Godīgā ceļā no Lāča tu neko nedabūsi, viņš visas meža tiesas uzpircis. Gribētos zināt, kā Lācis ticis pie naudas, lai sāktu lielo biznesu!

V. Suns – Tur viss esot likumīgi! Viņš stāsta pa labi un pa kreisi, ka naudu nopelnījis mežā audzējot sēnes.

Vilks – Audzējot sēnes! Lai stāsta to kādam, kas mežā kāju nav spēris, ka tā var sapelnīt veselu kapitālu!

V. Suns – Es saku to pašu – melo acīs skatīdamies!

Vilks – Tādu aplaupīt tiešam nebūtu grēks!

V. Suns – Nu... Vakarā, kad satumsīs, mēs varētu aiziet un pamēģināt.

Vilks – Pagaidi, pagaidi! Vai tad kokzāģētavu vakarā neapsargā?

V. Suns – Pagaidīsim, kamēr sargs aiziet apgaitā uz otru pusi, un tad... Ak kungs! Tur tagad strādā dēls, es nevaru viņu iegāzt! Lai pēc tam viņu staipa pa izmeklēšanām un tiesām – nē, nē!

Vilks – Tad aizej un sarunā ar viņu!

V. Suns – Nevaru! Viņš domā, ka es esmu miris!

Vilks – Nu... Tad iesim pēc astoņiem, kad sargs iet prom!

V. Suns – Lācis astoņos vakarā ieslēdz signalizāciju! Tas jādara pirms tam!

Vilks – Kā? Man liekas, nekas mums neizdosies.

V. Suns – Kaut kas jāizdomā! Zini, mēs varam uztaisīt sev maskas, lai dēls nepazītu! Sasiesim viņu un atstāsim pie durvīm, tad viņš skaitīsies cietušais!

Vilks – Sargam bise ir? Ir. Tavs dēls sacaurumos mūs abus, pirms mēs tiksim viņam klāt. Tad būs nevis viens, bet mēs divi cietušie. Nerunāsim vairs par to!

V. Suns – Bet varbūt... Negribēju to stāstīt, bet dēls pasācis aizrauties ar alkoholu. Dzer pat darbā. Tādu iedzērušu mēs taču viegli pievārētu un sasietu, ko?

Vilks – Laikam gan.

V. Suns – Vienīgi nevar zināt, kad viņu kāds uzcienās. Viņam pašam jau naudas nav.

Vilks – Ahā. Būs jāsež slēpnī un jāgaida, kad kāds atļausies piedzerties? Nu nē, tas neies cauri, mani vecie kauli to neturēs.

V. Suns – Tad tev pašam jāaiznes viņam šņabja pudele! Jā nudien, tā viņu varētu piedzirdīt un visu laiku paturēt acīs!

Vilks – Un piedzerties pašam, jā? Kāda velna pēc lai es nestu viņam šņabi?

V. Suns – Nū... Teiksim, tavai būdai vajadzīgs jauns loga rāmis. Par pudeli kokzāģētavā var sarunāt brāķētus, bet labu labos. Pašam tev nemaz nav jādzer!

Vilks – Esi gan tu joku plēsējs – manai būdai jauns logs! Labi, labi, par to mēs varam padomāt. Varbūt ka izdodas ar.

4. aina

Laukums pie sargbūdas Lāča kokzāģētavā. Malā mīņājas V. Suns. No sargbūdas iznāk Vilks.

V. Suns - Nu?

Vilks – Uf-f! Tas gan ir grūti – dzirdīt otru! Labāk būtu pats dzēris.

V. Suns – Kuš, nu kuš. Ko dēls?

Vilks – Izlaka gandrīz visu. Kad sāka pats ar sevi sarunāties, gāju ārā. Maskas uztaisīji?

V. Suns – Jā. Še, pielaiko. Derēs? (*Cilā sasietus kā slotās egļu zarus*)

Vilks – Vai, cik durstīgi!

V. Suns – Kas ir, paciesties nevari?

Vilks – Gan jau būs labi. Cst! Viņš nāk ārā! Mauc ātri galvā! (*Abi maskās*)

J. Suns – Vilks, ē, Vilks, kur tu pazudi? Ko, tev tos dēļus nevajag? Nē? Nu, kā zini.

Tur pudelē vēl drusku palika. Ja aizkavēsies, būsi pats vainīgs. (*Taisās čurāt*) M-

m-m, kas par svaigu gaisu! (*Pagriežas un ierauga Vilku un V. Suni maskās*) Ā,ā,ā!

Kas tas – man mežs nāk virsū! Tiš, egles, tiš prom, jūsu te nav, man tikai rādās!

Vilks ar V. Suni metas viņam virsū, aizbāž muti un sasien.

Vilks – Tagad ātri pie seifa! (*Izskrien pa labi un tūlīt atpakaļ*) Kantora durvis ciet, kur atslēga?

V. Suns – Pameklēsim sargbūdā. (*Skrien turp, dzirdams, ka meklē, kaut kas krīt. Abi atpakaļ.*)

Vilks – Nav. Bet tepat kaut kur tai jābūt!

V. Suns – Jāpārmeklē kabatas! Nav... Te arī nav. Palīdzi pagriezt viņu uz otru sānu, tur jābūt iekškabatai, es zinu.

Abi noliekušies darbojas gar J. Suņa kabatām un neredz, ka uznāk Sunene.

Viņa, apjēgusi, kas notiek, paķer dēļa galu un metas tos sist.

Sunene – Ā-ā-ā! Slepkaunieki! Manu vīru piebeiguši! Es jums rādīšu! Tā, tā! (*Sit*

abiem, tie nokrīt) Vīriņ, tu dzīvs? Nāc, es tevi atsiešu, stutējies nu augšā. Stāsti, kas

te notika. Pagaidi, vispirms sasiesim šos abus. Lūk, tā, un tagad lai nemēģina

kustēties, citādi dabūs atkal pa galvu! Ko viņi īsti gribēja?

J. Suns – Ko citu – naudu no Lāča seifa. Labi, ka ārdurvju atslēga manā kabatā, šie netika iekšā. Tagad tikai jāsauc policija. Policija-ā!

Sunene – Klusu! Pirms izsaukt policiju, paskatīsimies paši, cik daudz naudas ir Lācim seifā. Tikai ātri!

J. Suns – Tu esi traka? Tu gribi aplaupīt Lāci?

Sunene – Viņš tevi aplaupā ik dienu! Dod šurp atslēgu!

J. Suns – Drīz Lācis pats būs klāt. Nepaspēsim!

Sunene – Tad pasteidzies! Nāc šurp un nečīksti tik daudz – tev būs jāatver seifs.

Vai tikai man ir jādomā par iztikšanu? (*Abi aiziet*).

V. Suns – Vai dieniņ, vai dieniņ, kas to būtu domājis, ka mūsu laupīšana tā beigsies!

Vilks – Trakas lietas! Ir gan tev vedekla gadījumus – iegāza tā, ka vēl tagad gar acīm raibs metas. Un mezglus sasējusi kā jūrnieks – neatraisīsies. Vai vari atsiet?

V. Suns – Es jau mēģināju – nekādi! Ak vai, kas nu notiks?

(Sunene nāk atpakaļ. Nikni)

Sunene – Tfu tu, bija vērts rokas smērēt! Papīri vien! Kaut daži lati būtu bijuši! Vīrs, ko tu kavējies?

J. Suns – (*Aiz skatuves*) Seifs neveras ciet. Izmēģinājos gan šā, gan tā – nevar aizvērt! Ko lai dara?

Sunene – Beidz čammāties! Atstāj, lai policija ar to tiek galā. Kas mums par daļu – mēs teiksim, ka šitie razbainieki to seifu atvēruši. (*Suns atnāk*) Nāc, noņemsim viņiem maskas, paskatīsimies, kas tie par putniem.

Noņem maskas Vilkam un V. Sunim.

J. Suns – */Pārbijies!* Tēvs! Ārprāts, man jau miroņi rādās! Vairāk es nedzeršu! Ne pilītes! Nemūžam!

Sunene – */Tāpat pārbijusies!* Ā-ā-ā, palīgā! Augšāmcēlies! Vīratēvs, mīlais, es jau neko, es negribēju tevi sūtīt uz mežu nomirt!

V. Suns – Ko jūs kliezāt? Labāk atsien striķus, man rokas galīgi notirpušas.

J. Suns – Es tūlīt, tūlīt! Kur tu paliki? Es aizgāju kā norunāts – ne tevis, ne ragaviņu!

V. Suns – Vilks mani savāca un izārstēja. Sien nu, meit, viņu arī vaļā.

Sunene – Ak, Vilks arī! */Atsien Vilku!* Ko jūs bijāt sagudrojuši?

V. Suns – Kā to lai pasaka... Mēs gribējām aplaupīt Lāci.

Vilks – Jā! Aplaupīt laupītāju!

Sunene – Lācis drīzāk pats jūs aplaupīs! Nu gan gudrinieki atradušies! Vai jūs padomājāt...

V. Suns - */Pārtrauc!* Mēs padomājām! Neviena nekā nezina, un mēs darītu tā, lai uz Jauno Suni nekristu aizdomas.

Vilks – Domājām – paņemsim naudu un sadalīsim visiem...

V. Suns – Nuja. Naudu ta vajag! Tā gribējās jums palīdzēt!

J. Suns – Nav tur naudas, vieni papīri! Visi aizdīķa mēlē un par lielām summām, kas sūtītas uz kaut kādām limitētām kompānijām. Es tā drusku paskatījos, bet tur neko nevar saprast!

Vilks – Redz, kur tā naudiņa aizgājusi! Ko mēs tagad iesāksim?

J. Suns – Ja varētu to seifu aiztaisīt, tad viss kārtībā, ne čiku, ne grabu. Neviena neuzzinātu. Bet viņš neveras ciet ne lūdzams! Būtu atslēga...

Uznāk Lācis ar Lapsu.

Lācis – Skat, kas par kuplu pulciņu sagaidītāju! Tas ir labi! Labvakar, labvakar visapkārt! Nu, ko teiksiet par jaunumiem?

Visi neizpratnē.

Lapsa – Laikam vēl nav dzirdējuši.

Lācis – Tiešām nezināt? Labi, labi, pastāstīšu pats. Mani draugi, ar šodienu es oficiāli balotējos uz Meža Saeimu!

Visi – Ak tā! Nu, nu! Ā, ā...

Lācis – No Meža zvēru partijas!

Suņi – (*Neizpratnē*) Ā, ā... Jā?

Lācis – Jā! Un tā ir pati labākā!

Vilks – Kādas tad vēl ir partijas ?

Lācis – Nu... Stārķis nodibinājis Svēteļu partiju.

V. Suns – Kas tie tādi būtu?

Lācis – Tādi, kas drusku pa gaisu. Nu lidinās, nu. Vairāk vai mazāk.

Vilks – Ā! Putnu partija?

Lācis – Nē, tur ir citi arī. Bet Stārķis visus pārbauda!

J.Suns – Ha! Viņš tikai tarkšķēt prot! Kad iesāk, nevar vien beigt.

Sunene – Nesaki vis! Vistas Stārķi ļoti augstu vērtē. Vēl vakar kladzināja kā trakas, cik Stārķis ir gudrs un saimniecisks!

V.Suns – Jā, jā, tas gatavs katru dražu uz savu ligzdu aizstiept, un visu tikai sev.

Sunene – Bet Stārķis katru gadu laižas uz siltajām zemēm! Tur viņam esot labas pazīšanās, varēšot sagādāt investīcijas un celt labklājību!

Vilks – Savu labklājību viņš cels noteikti! (*Uz Lāci*) Vai ir vēl kāda partija?

Lācis – Tad vēl Jenotsuns ir pieteicis Dzimtā meža partiju.

V.Suns – (*Sašutis*) Dzimtā meža?! Vai kauna viņam nemaz nav? Pats atklīdis nez no kurienes, okupējis visus āpšu kalniņus! Un tāds vēl gribēs te izrīkoties? Dzimtais mežs, ko tu neteiksi!

J.Suns – Ne īsti jenots, ne suns! Veltīgi suņa vārdu valkā! Kas par tādu vēlēš?

Lācis – (*Iepriecināts*) Pareizi! Ir jāvēl par mani, par mūsu partiju!

Vilks – (*Ironiski*) Ak tad jūs būtu tie labākie?

Lācis – Bet protams! Mežā nav kārtības! Mēs visu sakārtosim, iekārtosimies, un tad sāksies jauna dzīve! Nu, ko jūs teiksiet?

Sunene – Kad maksās algas?

Lācis – Ak jūs atkal par to! Kā tad, ka maksāšu! Daļu izmaksāšu jau rīt!

Sunene – Kāpēc ne visu?

Lācis – Nu redziet, šobrīd nodokļi uzņēmējiem ir tik lieli, ka es jums nevaru visu samaksāt. Kad mani ievēlēs, es panākšu, lai nodokļus samazina, un tad jums būs algas!

Vilks – Ja ievēlēs...

Lācis – Ievēlēs, ievēlēs, kā var neievēlēt! Jūs visi taču balsosiet par mani?

Visi – (*Klusē*)

Lācis – Jūs tak nebalsosiet par kādu tur no viņas meža malas! Es jūsu vajadzības zinu! Vilks, atstāsim tev to būdu un koku pudurīti klāt, nav jau žēl! Un vēl es Saeimā iesniegšu priekšlikumu, ka koku ciršana mežā ir jāierobežo ar likumu! To es apsolu! Vīrs un vārds! Vilks, tu mani zini!

Vilks – Tieši tāpēc, ka es tevi un tavu doto vārdu labi zinu. Nestāsti pasakas. Tavs bizness ir kokzāģētava un koku izciršana.

Lācis – Nav man, nav vairs kokzāģētavas! Viss tagad pieder Lācenei, es kārtoju pēdējos papīrus. Lapsa, aizteci pēc dokumentiem, kamēr mēs te runājam.

Sunene – Ko? Jūs ar Lāceni šķiraties? Tie gan ir jaunumi!

Lācis – Nē, nē! Mums ir stipra ģimene, visa manta sievai norakstīta. Redz, kad būšu ievēlēts, es vairs nevarēšu ar savu biznesu ņemties. Tad es pārstāvēšu tikai jūsu intereses. Ka es jums saku!

Lapsa – (*Ieskrien*) Lāci, Lāci, kāds atvēris seifu! Kāds vandījies pa dokumentiem!

Lācis – Tā! Kas vandījies pa manu seifu? Klusējat?

Lapsa – Ko ar viņiem vēl runāt? Jāsauc policija! Policijā-ā-ā!

Lācis – Pagaidi! Klusu! Jaunais Suns, tu sargāji, tev arī jāatbild! Nu!

J. Suns – Es... es nezinu...

V. Suns – Liec viņu mierā! Es tas biju, es gribēju tevi aplaupīt!

Lapsa – Policijā-ā-ā!

V. Suns – Jā, sauciet ātrāk policiju un lieciet mani cietumā iekšā! Tur man būs jumts virs galvas un ēdiens trīsreiz dienā! Šeit man jāsprāgst badā!

Lācis – */Apdomājas un atmet ar roku/* Labi, nomierinies, paši tiksīm galā. (*Domīgi*) Bez tam – ko tu no tiem papīriem varētu saprast. Laikam jau nekā.

J. Suns – Nuja, ka nekā nevar saprast. Kāpēc uz aizdīķi ir jāsūta tādas naudas summas?

Lācis – (*Saminstinās*) Ā... Ak tā... Parādi, parādi, tie mani gandrīz izputinājuši! Tāpēc seifā nav ne santīma.

Sunene – Tad jau rīt algas nemaksās?

Lācis – Ē... Ziniet, man ir ideja! Redziet, ja notiktu laupīšana, es saņemtu apdrošināšanas naudu. Tāpēc darīsim tā: jūs mani sasiesiet un atstāsiet šeit, pēc tam Lapsa izsauks policiju, un es teikšu, ka man iesita, sasēja un aplaupīja laupītāji maskās. Pēc tam apdrošināšanas kompānija izmaksās solīdu summiņu, un tad es varēšu visiem izmaksāt algas. Labi izdomāts, ko?

Vilks – Vai nav par traku?

V. Suns – Nē, nē, mums laupīšana nepadodas! Mēs jau mēģinājām...

J. Suns – Ka nesanāk ziepes!

Sunene – Bet ja pēc tam izmaksā algas!

Lācis – */Drošina/* Nekāda riska! Galvenais – visiem ciest klusu un ne pušplēstu vārdu par to, kas noticis šovakar! Ja turēs mutes – viss ies kā pa sviestu!

Vilks – Šajā spēlītē gan es nepiedalos! (*Paiet nostāk*)

V. Suns – Man arī kaut kā bail. Bet ja vajag...

Sunene – Naudu- to mums vajag! Tas nebūs grūti – lai tikai samaksā!

J. Suns – Kas tad īsti mums jādara?

Lācis – Sien rokas! Lai viss izskatās pa īstam! Būs pārbaudes, ekspertīzes...

Sunene – Nu tad aiziet! (Iesit Lācim ar dēļa galu pa galvu).

Lācis – Au! Ko tu dari! Sāp! Es neteicu, lai mani nosit!

Sunene – Vai, Lāča kungs, piedodiet! Bet jūs pats teicāt – pārbaudes, ekspertīzes. Ja nu viņi meklēs punus? Es tikai tā vieglītēm.

Lācis – Ē, labi, sieniet mani un tinieties prom.

Suņi uzmanīgi mēģina sasiet Lāci.

J. Suns – Vai es nesavilku par ciešu?

Sunene – Pag, šito jāpalaiž vaļīgāk!

V. Suns – Vai tā būs labi? Lāča kungs, varbūt to mezglu pārsiet?

Lācis – (*Nepacietīgi*) Labi, būs jau labi, tikai ātrāk pazūdiet! Ei, un neaizmirstiet, ka vēlēšanās jums jābalso par mani!

Suņi – (*Cits pār citu*) Bet protams! Noteikti! Kā tad citādi!

Vilks – Tfū, esat gan jūs, suņi, līdēji, es tikai neteikšu kur! Vecais Suns, tu nāksi?

J. Suns – Nē, tēvs nāks uz mājām!

V. Suns – Nuja. Paldies, Vilks, par izpalīdzēšanu. Gan kādreiz piekāpšu.

Sunene – Ejam, ejam! Re, cik labi viss beidzās! Varēsim mierīgi dzīvot tālāk.

V. Suns, J. Suns, Sunene un Vilks aiziet.

Lācis – Nu, beidzot aizgāja? Ko tu vēl gaidi, sien vaļā!

Lapsa – Vai jau? Tūlīt, tūlīt. Policijā-ā-ā!

Lācis – Apklusti, muļķe! Tā tik vēl trūka, lai atbrauktu policija!

Lapsa – Tu pats teici – apdrošināšana!

Lācis – Nekādas apdrošināšanas nav! Šito teātri es sagudroju, lai Suņi un Vilks nevienam nestāsta par dokumentiem. Negribu, lai mežā kāds uzzina par manām ofšoru kompānijām.

Lapsa – (*Raisa virves*)– Ā, ā... Bet tu esi drošs, ka tagad viņi nestāstīs?

Lācis – Lai tikai pamēģina! Tagad viņi man ir te! (*Rāda sažņaugtu dūri*) Ja kas – tūlīt iesūdzēšu tiesā! Tad viņi man sēdēs par laupīšanu un neslavas celšanu!

Lapsa – */Aizgrābta!* Vai, Lāci, cik tu esi gudrs! Cik apķērīgs!

Lācis – Skaties un mācies! Kad būšu valdībā, varbūt iecelšu tevi par preses sekretāri. Vai arī kādā citā augstākā amatā.

Lapsa – (*Pārlaimīga*) Lāci, Lāci, cik tu esi labs!

Lācis – Nu, nu, pietiks! Nelēkā un nelaizies man apkārt! Ieraudzīs vēl kāds! Mūsu partijas programmā ierakstīts, ka mēs esam par stipru ģimeni un taisnu morālo stāju!

Lapsa – Labi, labi. Es jau neko nedaru.

Lācis – Un neaizmirsti arī šiem atnest mūsu partijas programmas. Lai palasa, ko mūsu partija sola!

Lapsa – Bet, Lāci, ko tikai tu pats viņiem nesasolīji! Necirst mežu, izmaksāt algas!

Lācis – Ja vajag, es meža dūjām solu mannu no debesīm! Vai tad var nesolīt?

Nesolīsi – neievēlēs! Pietiek plāpāt, savāc dokumentus un braucam! Uf! Ir gan nogurdinoša tā priekšvēlēšanu kampaņa! (*Abi aiziet*)

2. cēliens

Zvēri teroristi.

1. aina

Lāča kokzāģētava. Lapsa uznāk.

Lapsa - */Sauc atpaka!* Lāča kungs!
Kūmiņš - */Uzslīd no pretējās puses!* Cst!
Lapsa - */Pārsteigta!* Tu! Ko tu te... Kāpēc atnāci uz šejieni?
Kūmiņš - */Kircinās!* Tak jau noilgojos pēc tevis. */Cenšas Lapsu apskaut!*
Lapsa - */Izvairās!* Ko tu dari! Tūlīt kāds nāks! Vai aizmirsi, ko mēs norunājām?
Kūmiņš - Jā, jau jā. Ak, tu mana ugunīgā! Vakarā atnāksi?
Lapsa - Protams! Ej taču, ko tu vēl te stāvi!
Kūmiņš - Neiešu, pirms nebūšu tevi noskūpstījis! Nāc šurp! */Apskauj Lapsu!*
Lapsa - Trakais! Ja nu kāds mūs redz!
Kūmiņš - Man vienalga! Nu nav taču neviena, nāc! *(Abi skūpstās)*
Lācis - */Uznāk. Pārsteigts./* Ē, kas te notiek?
Lapsa - *(Atjēdzas pirmā)* Ak! Laid vaļā! */Atvēzējas un iesit Kūmiņam plaukū!*
Kūmiņš - */Saķēris vaigu!* Au! Vai nevarēja drusku maigāk?
Lapsa - Pazūdi! Nekauņa!
Kūmiņš - */Berzē vaigu!* Labi, jau labi. Nevajag uzreiz kauties.
Lapsa - Tūlīt lūdz man piedošanu!
Kūmiņš - Jā, jau jā, es atvainojos. Lāča kungs, te būs tie papīri. Jums nu gan ir smuka un varen nikna sekretāre. Jokus nesaprot. Vai Ūdram ko nodot?
Lācis - */Saņem mapi!* Jā... Nē, es piezvanīšu.
Kūmiņš - Jūs tā uzmanīgāk, sarunas var noklausīties. Pēc tam skaidrojies nu, ka to neesi teicis. Tad es iešu. */Gar Lapsu ejot!* Nu, vai zini! Šitā jau var arī nosist!
/Prom!
Lācis - Ko jūs te... Ko Kūmiņš no tevis gribēja?
Lapsa - Ak, neko.
Lācis - Lapsa!
Lapsa - Nē, tiešām, neko īpašu. Nu... to ko jau visi grib.
Lācis - Ko?!
Lapsa - Nuja, visi grib ko vairāk uzzināt par tavas partijas finansēm.
Lācis - Neizplāpājies, ko nevajag! Tagad Kūmiņš ir Ūdra labā roka. Kaut arī mēs ar Ūdru laikam veidosim koalīciju, nebūs labi, ja viņš par mums zinās vairāk, nekā gribētos. Īpaši, ja viņš iestāsies citā partijā.
Lapsa - Esot jau iestājies. Zaļo racēju partijā.
Lācis - Ko? Kā tu to zini?
Lapsa - */Koķeti!* Nu, skaistai meitenei stāsta vairāk...
Lācis - Lapsa! Tu man skaties! Paga, paga... Vai zini, tu pret Kūmiņu varētu tā laipnāk izturēties, varbūt uzzinātu šo to vairāk par Ūdra plāniem.
Lapsa - Es? Kāpēc es?
Lācis - Vai man tev būtu jā māca kā pa priekšu grozīties?
Lapsa - Es ne... *(Brīdi padomā)* Nu, es varētu pamēģināt.
Lācis - Nemēģini, bet dari! Tikai skaties, nepārspīlē!
Lapsa - Es jau teku! Varbūt vēl Kūmiņu panākšu.
Lācis - Edz, kur nadzīga! Uzreiz tev nav jāskrien! Vispirms sameklē Suņus, lai atnāk, pirmīt abi tepat grozījās.
Lapsa - */Nepacietīgi!* Jā, jau jā. */Prom!*
Suņi ienāk.

Lācis – Ā, te jūs esat. Vai kāds nenoklausās? Mums būs saruna zem četrām acīm. Veči, būšu atklāts. Tas, ka esmu ievēlēts Meža saeimā, ir par maz. Lai pārņemtu valdības grožus, daži būs jānovāc no ceļa.

J. Suns – Un tas jādara mums? Nu nē!

V. Suns – Nemūžam! Mēs tak neesam nekādi slepkavnieki!

Lācis – Vai es ko tādu teicu? Nē, nē, vajadzēs tikai rakt.

J. Suns – Rakt bedri? Un tie paši kritīs iekšā?

Lācis – Nevajag visu uzreiz tik burtiski!

V. Suns - */Atviegloti/* Ak tad arī rakt nevajadzēs!

Lācis – Vajadzēs, vajadzēs! Naktī pa kluso pārraksiet Ūdra dambi.

J. Suns – Kāpēc Ūdram?

Lācis – Ūdrs grib tikt premjera krēslā, un to nedrīkst pieļaut! Jūs jau saprotat, tur jāšēž smagsvara politiķim.

V. Suns – Bet ko mēs tur varam darīt?

Lācis – Parakņāsiet dambi, lai ūdens no dīķa aiziet, tad visas Ūdra glumās lietas būs redzamas kā uz delnas!

V. Suns – Viss nenoies, tur no trubas nāk klāt.

Lācis – Visu arī nevajag, kaut vai kādu nieku! Kamēr Ūdrs skaidrosies, es jau būšu ievēlēts. Nu, veči, izdarīsiet?

V. Suns – Kaut kā negribas. Ka nesanāk šmuce.

J. Suns – Vai tad bebri nevar parakties? Viņiem uz to ir nags.

Lācis – Es nevaru viņiem uzticēt tādu lietu! Kas to zina, pa kādiem dīķiem viņi izdzīvojušies? Nē, nē, ko tādu var uzticēt tikai savējiem!

V. Suns – Bet ja mūs pieķer, ko tad?

Lācis – Neesat jau tādi mulķi, lai uzreiz iekristu! Un, ja kas – ko no jums var prasīt? Bezdarbnieki niekojas ar apslēptas mantas meklēšanu, vai tamlīdzīgi. Gan paši izdomāsi.

J. Suns – Vai tad jūs mūs nepestīsiet ārā?

Lācis – Mani tur nejauciet, es nekā nezinu un negribēšu zināt! Toties es labi samaksāšu.

J. Suns – Nu nezinu...

V. Suns – Man tāda nelāga nojauta...

Lācis – Ej nu, tas tak tāds nieks vien ir! Vai jums grūti visa meža labā! Un es jau tikai pajokoju, ja kas – izpestīšu, man visur ir teikšana. */Draudīgi/* Galu galā jūs man esat lielu pateicību parādā! Aizmirsāt, kā gribējāt mani aplaupīt?

V. Suns – Tas nu gan...

J. Suns – Ja jau tik ļoti vajag...

Lācis – Nu tā jau ir cita runa! Ejiet šonakt pat, bet tā, lai ne čiku, ne grabu! */Aiziet/*

J. Suns – Ko darīsim? Tfū! Grozies kā gribi, bet laikam būs jārok.

V. Suns – Laikam gan. Nu... Jāiet pēc lāpstas. */Abi nekustas./*

Ragutiņas velkot uznāk Vilks.

Vilks – Redz, kur jūs esat! Sen neredzēti. Domāju, jāatnāk paskatīties kā jums iet, pie reizes atgādāšu ragutiņas. Vecais Suns, tu tā arī nepiekāpi, kā bijī solījies.

V. Suns – Piedod, kaut kā nesanāca. Ragutiņas nebija ne prātā. Visādu citu negadījumu pietiek.

Vilks – Jūs abi tādi sadrūvējušies. Vai kas atgadījies?
J. Suns – E! Vienmēr tak kaut kas gadās!
V. Suns – Nu... Tu jau pašu cilvēks, tev var stāstīt. Lācis izdomājis, ka mums jāiet un pa kluso jānolaiž Ūdra dīķis.
Vilks – Jānolaiž ūdens? Kāpēc?
J. Suns – A velns viņu zina. Noteikti kaut ko nav sadalījuši.
Vilks – Vēlēšanas sen beigušās. Kas nu atkal?
V. Suns – Vēl jau augstie amati nav sadalīti. Lācis cīērē uz premjera krēslu, bet Ūdrs arī nav ar pliku roku ņemams.
J. Suns – Nuja. Tāpēc Lācis grib celt gaismā Ūdra glumos darbus.
Vilks – Lai viņš iet un rok pats!
J. Suns – Vai viņš ko pats kādreiz ir darījis? Vienmēr visu ar svešām rokām!
Vilks – Lai meklē citus muļķus!
V. Suns – Ja varētu atteikties! Lācis mūs tā piežmiedzis, ka ne papīkstēt. Ja kas – uzreiz draud nodot policijā par laupīšanas mēģinājumu.
Vilks – Ā,ā... Ievārījām gan mēs toreiz putru. /*Apdomājas*/ Vai zin, iešu jums līdzī. Varbūt ko varēšu palīdzēt.
V. Suns – Ko tu, nevajag! Ja pieķer! Es domāju, mēs tikai mazdrusciņ pakašāsim, lai redz, ka esam bijuši. Lācim teiksim, ka iztraucēja un mēs dabūjām mukt.
Vilks – Nu nē, to mēs nodarīsim līdz galam, lai Ūdrs sēž peļķē! Man jau sen uz viņu zobs. Tas maita visur mazās hidroelektrostacijas sabūvējis, visu dzīvo radību nobendējis. Parādīsim visiem, ko Ūdrs ir sadarījis! Ejam!
V. Suns – Ja tu tā saki... Pag, jāpaņem lāpsta!

Visi prom.

2. aina

Ūdra dambis. Nakts.

V. Suns – Tumšs pēc velna. Mēs taču esam uz Ūdra dambja, vai ne?
Vilks – Jā, šī laikam būtu tā īstā vieta.
J. Suns – Nav ko gudrot, vajag tikai rakt!
Vilks – Pagaidi! Vienam jāiet uz vakts. Vecais Suns, paejies uz to pusi un skaties, vai kāds nenāk! Mēs tiksīm galā divatā.
V. Suns – Labi. / *Iet, tad griežas atpakaļ!* / A ko lai es daru, ja kāds nāk?
J. Suns – Svīlp un labi stipri!
Vilks – Nē, nē, tas liksies aizdomīgi. Labāk dziedī!
V. Suns - /*Apstulbis*/ Dziedāt? Ko dziedāt?
Vilks – Vienalga ko. Kaut vai – “Strauja, strauja upe tecēj...” Un labi skaļi!
V. Suns – Es... Es neprotu.
Vilks – Ko neproti?
V. Suns – Dziedāt neprotu.
Vilks – Ej, nu ej! Mēs esam dziedoša tauta! Tu ko, korī neesi dziedājis?
V. Suns – Nu... Vilcis līdzī.
J. Suns – Kas ir, kāpēc viņam jādzied?
Vilks – Ja kāds nāk, lai domā, ka Suns pastaigājas un savā nodabā dungo. Bet ja ne, ne – lai tad svīlpj.
V. Suns – Jā, tā būs labāk. /*Pagriežas, lai iet!* / Vai!

Vilks – Kas ir?
V. Suns – Tur... Tur kāds nāk!
Vilks – Ātri uz otru pusi!
J. Suns – V-velns kā neveicas! Tur arī kāds nāk!
Vilks – Žigli slēpjaties! Nāciet, ātri, ātri! */Visi noslēpjas dibenplānā/
Uznāk Lapsa un Kūmiņš, katrs no savas puses.*
Kūmiņš – Nu tad beidzot! Nāc, nāc šurp!
Lapsa - */Skatās apkārt/* Man bail! Ja nu mūs kāds ierauga!
Kūmiņš – Kam te būtu vajadzība nakts vidū staigāt! Nu ko tu lauzies!
Lapsa – Man likās – kāds te kustējās!
Kūmiņš – Likās, protams, ka likās! Tikai pievaldi rokas, lai arī kas tev liktos. No tavas pļaukas man vēl tagad ausīs džinkst!
Lapsa – Ko citu es varēju darīt? Lācis pēc tam mani tincināja, dabūju izlocīties...
/Skatās nervozi apkārt/ Tu esi pārliecināts, ka mēs šeit esam vieni? Ā,ā,ā!
/Pārbijusies rāda uz skatuves dibenplānu, kur noslēpušies Suņi un Vilks/ Kas tas?
Kūmiņš – Kur? Ak tas... Nekas īpašs. Tur vakar uzstādīja jaunās skulptūras.
Lapsa – Kādas skulptūras?
Kūmiņš – Nu parastās, visādas. Zvēri, platmales, govīs...
Lapsa – Kādas govīs?
Kūmiņš – Es jau teicu – parastās. Melnas, raibas. Smuki. Ūdram patīk. Nāc, parādīšu. */Abi iet un uzduras Suņiem un Vilkam/*
Lapsa - */Pārbijusies/* Ā,ā,ā, palīgā!
Kūmiņš – Cst! Klusu! Kas jūs... Ko jūs te darāt?
V. Suns – Mēs? Mēs neko...
J. Suns – Mēs strādājam!
Vilks – Nuja. Pārbaudām dambja izturību.
Kūmiņš – Tagad, nakts vidū?
J. Suns – Terminī spiež. Vai tu neko neesi dzirdējis? Te varētu celt lielu meža nozīmes objektu.
Kūmiņš – Uz dambja? Ko tu te murgo?
Vilks – Kāpēc ne? Celsim vai nu koncertzāli vai muzeju. Vai abus kopā. Ja tikai atradīsim derīgu dambi.
Kūmiņš – Nu, un kā? Mūsējais derēs?
Vilks – Nē-e, neder. Mums vajag tādu, kur var miljonus iebrūst.
V. Suns – Jā, jā, par švaku. Nu tad mēs iesim. */Virzās prom/*
Lapsa – Paga, paga, es viņus pazīstu! Vilks! Un abi Suņi! Ko jūs īsti te darāt?
J. Suns – Un tu pati? Pagaidi, mēs vēl pastāstīsim Lācim kur un ar ko tu pa naktīm vazājies!
Lapsa – Stāsti vien! Redzēsim, ko viņš teiks, kad uzzinās, ka jūs pa Ūdra īpašumiem vazājaties! Ja Lācis ar Ūdru noslēgs koalīcijas līgumu, jūs vēl dabūsiet dubultīgi!
J. Suns – Ej tu pati zini kur... Ja gribi zināt, Lācis pats mūs atsūtīja.
Lapsa – Ko tu stāsti!
J. Suns – Ej un sūdzies, lai Lācis izstāsta, ko viņš gribēja.
V. Suns – Jā, bet mēs labāk iesim.

Kūmiņš – Nekā nebija! */Saķer V. Suni aiz atlokiem/* Vecais, tu tūlīt visu izstāstīsi!
V. Suns – Es nekā nezinu!
J. Suns – Laid viņu vaļā! Ka nedabū pa žaunām!
Lapsa – Kūmiņ, tu uzmanies, viņi ir trīs!
Vilks – Ko jūs te ākstāties! Mēs neviena kanti neturam! Laid viņu, es visu pateikšu. Lācis mūs sūtīja lai drusku parokam un nolaižam ūdeni no Ūdra dīķa.
Kūmiņš – Ko? Nolaist ūdeni?
J. Suns – Jā, jā un atklāt visas Ūdra glumās lietas. Tā Lācis teica. Tagad tu visu zini, vai mēs varam iet?
Vilks – Mēs neko neesam darījuši, tev nav pierādījumu.
V. Suns – Nav ko ilgāk rēgoties, uzkulsies vēl kāds. Ejam! Kur mana lāpsta palikusi?
Kūmiņš - */Aizstājas priekšā/* Nekur jūs neiesiet! Vispirms te parociet tā, kā bija domāts!
Visi apstulbst.
J. Suns – Traks esi, vai?
Vilks – Ko tu teici?
V. Suns – Ne par ko!
Lapsa – Ko tu atkal esi izdomājis? Kam tev to vajag?
Kūmiņš – Vai tu neapjēdz? Publicitātei! Rīt viss mežs trīcēs un čaukstēs, ka Ūdru gribējuši no zemes nošlaucīt. Visi tikai par to runās un šausmināsies. Zini, kā celsies reitings! Oho! Šitās lietas es pieprotu!
Lapsa – Vā-ai, Kūmiņ, cik tu esi gudrs!
Kūmiņš – Nu, jums pieleca? Kolosāli izdomāts, vai ne? */Uz Suņiem un Vilku/* Kas ir, ko jūs stāvat, fiksi rociat!
Vilks – Tu mūs nekomandē!
J. Suns – Ja tev vajag – roc pats!
Kūmiņš – Vai nu raksiet, vai arī tūlīt saukšu apsardzi!
V. Suns – Tu te nebļauj! Ja tik ļoti vajag...
J. Suns – Ē, labi, dod lāpstu. Nav ko daudz tielēties, rādi kur jārok!
Kūmiņš – Vai es zinu! Roc tepat!
J. Suns – Labs ir! */ Cērt ar lāpstu zemē/*
Pašķīst dzirksteles, sprādziens, nodziest gaisma.
Lapsa – Ā, ā, ā! Palīgā!
Vilks – Aizveries!
Kūmiņš – Kas notika?
V. Suns – Dēliņ, tu dzīvs?
J. Suns – Dzīvs, dzīvs! Velns, laikam kabeli pārcirtu.
Sāk gaudot policijas sirēnas.
Kūmiņš – Nolāpīts, kā tas te gadījās? Nekas, nekas, feijerverks sanāca pa pirmo, tieši tas, kas vajadzīgs. Tagad pazūdam katrs uz savu pusi. Lapsa, mūkam! */Abi aizskrien/*
J. Suns – Mums uz šito pusi! */Aizskrien/*
Vilks – Nu, ātri, ātri! Vecais Suns, tu uz kurienu?
V. Suns – Es tak savu lāpstu te neatstāšu! */Meklē lāpstu/* Tepat kaut kur tai jābūt.

Vilks – Pareizi, nav ko pierādījumus atstāt.

V. Suns – Ej tu ar saviem pierādījumiem... Tā lāpsta vēl no miera laikiem, tagad tādas vairs neražo. Atradu! Tagad skrienam! */Savāc lāpstu/*

Visi prom.

3. aina

Rīts. Laukums pie Lāča kokzāģētavas. Pa vidu grozās J. Suns.

Lācis - */Uznāk. Omulīgi./* Nu tad labrīt!

J. Suns – Vai, Lāča kungs! Es jau jūs gaidīju, lai pastāstītu... Nekas mums šonakt nesanāca.

Lācis – Kas nesanāca? Par ko tu runā?

J. Suns – Mums neizdevās pārrakt Ūdra dambi...

Lācis – Ak tu par to! Nekas, nekas, Ūdrs no premjera krēsla pats atteicies.

J. Suns – Tad jau viss kārtībā!

Lācis – Jā, jā. Ej nu pie darba, man krāvēju trūkst. Vakar vēl daži aizlaidušies uz ārzemēm peļņā. Ja tā turpināsies, drīz nebūs kas strādā. */ J. Suns aiziet. No otras puses uznāk klibodama Lapsa /*

Lapsa – Labrīt, Lāča kungs!

Lācis – Ē, kas... Pēc kā tu izskaties, vai esi aizmirsusi kur un par ko tu strādā?

Lapsa – */Apmulsusi/* Ak, es steidzos uz darbu un nolauzu kurpei papēdi.

Lācis – Paskat tik, sākusi steigties uz darbu. Līdz šim ko tādu netiku manījis. Kas noticis?

Lapsa - */ Izliekas nedzirdam/* Es tūlīt. */ Aizskrien/*

Uznāk Kūmiņš.

Kūmiņš – Labrīt, Lāča kungs!

Lācis – Ā, Kūmiņš, sveiks! Ko tavs šefs kavējas?

Kūmiņš – Ūdrs? Viņš nebūs.

Lācis – Kā nebūs, ja pats solījās atbraukt! Ē, vai noruna paliek spēkā?

Kūmiņš – Protams! Ūdrs atsūtīja mani, jo pats ir aizņemts. Mums te viena ķibeles gadījies. Naktī kāds pārcirtis galveno kabeli.

Lācis – Ko tu saki! Ai, ai, ai, ai! Tās noteikti ir mūsu politisko pretinieku izdarības!

Kūmiņš – Skaidrs, ka tās ir konkurējošās partijas!

Lācis – Tas ir terorisms, to nedrīkst pieļaut! Mums vajag reorganizēt drošības struktūras un jāpārskata likumi par meža drošību. Jāpieprasa premjeram lielāku teikšanu! Es jau esmu sagatavojis dažus priekšlikumus. Pag, kur mani papīri?

Lapsa! Lapsa, nes šurp manu mapi!

Lapsa - */Uzskrien ar mapi, ierauga Kūmiņu. Samulsusi/* Ak!

Kūmiņš – Labrīt!

Lācis - */Uz Lapsul/* Par ko tu brīnies? Turpmāk Kūmiņš būs biežs viesis, mēs ar Ūdru beidzot slēdzam sadarbības līgumu.

Lapsa – Bet, bet...

Lācis – Kas tur ko nesaprast! Mūsu partijas rokrokā darbosies politiskajā lauciņā. Vienotā frontē tā sakot, he, he! Nu! Atdod mapi Kūmiņam, mums no viņiem vairs nekas nav slēpjams. Tev vairs nebūs jāokšķerē viņam pakaļ.

Kūmiņš – Kā to saprast? Ko viņa okšķerē?

Lācis – Ak, tas jau tikai tā, gandrīz pa jokam. Palūdzu Lapsu, lai tevi drusku pieskata. Pats saproti – politikā citādi nevar.

Kūmiņš - */Uz Lapsu/* Tu mani izspiegoji? Un man neteici ne vārda?

Lapsa – Es tikai... Man lika...

Kūmiņš – Lapsa! Es tev ticēju! Mēs visu bijām sarunājuši!

Lapsa – Piedod, es vakar nepaspēju... Es gribēju pateikt... izstāstīt!

Kūmiņš - */Pārtrauc. Nikni/* Nodevēja! Es neļaušu sevi vazāt aiz deguna! Ak tu...

Mata Hari atradusies! Paliec sveika, spiedze! Redzēt tevi vairs negribu!

Lapsa - */Skrien pakaļ/* Pagaidi, es tev visu paskaidrošu!

Lācis – Lapsa! Vispirms tu paskaidrosi MAN! Visu! Ko jūs ar Kūmiņu esat perinājuši?

Lapsa - */Šņukst/* Mēs ar Kūmiņu tiekamies jau sen... Gribējām apprecēties. Lai tiktu pie naudas, iestājāmies partijā... Tikai katrs savā partijā, lai būtu droši, ka viens jau nu noteikti tiks ievēlēts un dabūs labu amatu. Tā mēs tiktu uz zaļa zara.

Lācis – Nū... Es teikšu – malači, labi izdomāts!

Lapsa – Jā... Mēs tikāmies slepus. Es viņu mīlu! Bet pēc jūsu teiktā viss pagalam!

Tagad Kūmiņš domā, ka esmu stučījusi!

Lācis – Es jau viņam teicu - tikai tā pa jokam!

Lapsa – Tie vairs nav joki! Jūs manu personīgo dzīvi izpostījāt! Es pie jums vairs nestrādāšu, es aizeju! */Aizskrien/*

Lācis – Pagaidi, Lapsa, tā tu man visu koalīciju nojauksi! Nu kur tu skriesi! Tā nedrīkst, vēl pastāv partijas disciplīna! */Tai pakaļ/*

V. Suns – */Ienāk no otras puses/* Aiznesās kā plēsti. */Uz J. Suni, kas iesteidzas/* Kur visi tā steidzas?

J. Suns – Politikā kā dzirnavās – kurš pirmais brauc... e, ko tur! Labāk pastāsti, kur tu tik ilgi. Es visu rītu skatos, bet tevis kā nav, tā nav. Varbūt tevi noķēra?

V. Suns – Ko tu! Bet šito trako skrējienu! Es tikko kājas velku. Uf! Vai Lācis bija ļoti dusmīgs, ka mēs to dīķi nenolaidām?

J. Suns – N-nē. Kas viņu var saprast! Likās pat tīri apmierināts.

V. Suns – Tad jau labi. Fū, man vēl tagad ceļgali trīc. Tā vien gribas piesēst. Tu paspēji arī mājās iegriezties?

J. Suns – Kur nu! Desoju taisnā ceļā uz šejieni. Vecā laikam tagad domā, ka esmu uz korķa uzkāpis. Vakarā mani lamās no panckām ārā. Ek, pat domāt par to negribas!

V. Suns – Gan jau pierimsies, kad uzzinās, kur bijām. */Apķeras/* Vai-ī! Mēs taču nedrīkstam stāstīt! Padzirdēs kāds, tūlīt mūs saņems ciet par retro... nu, par to...

J. Suns – Terorismu, kā tad. Velns, atkal mūs Lācis iespiedis stūrī! I nepapīkstēsi! Kā tikt no viņa vaļā? */Ienāk Vilks/* Ā, Vilks! Tu gan varēji iet mājās izgulēties.

Vilks – Nav man vairs kur gulēt – bebri taisās manu būdu jaukt nost.

V. Suns – Kā viņi to drīkst! Te ož pēc tiesas darbiem!

Vilks – Es teicu to pašu! Bet šie man bāž kaut kādu papīru degunā – esot tiesas izpildraksts. Ko te lai saprot! Nācu, lai Lācis paskaidro, kas un kā.

J. Suns – Pareizi! Jāprasa Lācim! Par ko tad mēs par viņu balsojām?

V. Suns – Par kuru tad vēl būtu balsojuši? Visi citi kandidāti izskatījās tādi pavieglāki. Lācis ir smagsvars! Domājām, varēs vieglāk likumus bīdīt.

Vilks – Savas lietas viņš bīda! Re, tagad viņš organizējot koalīciju.

J. Suns – Tas gan – šorīt skraidīja apkārt kā apsvilis – nenokārs! Kūmiņš pa priekšu, Lapsa ar Lāci tam pakaļ. Tāda ļoti kustīga koalīcija.

V. Suns – Kuš, kāds nāk! /Uz J. Suni/ Tavējā steidzas. Tagad tikai turies!

Sunene - /Uznāk ar divām lielām somām/ Ak te jūs esat. Visu nakti kopā strādājuši, vai ne?

J. Suns - /Samulsis/ Jā-ā... A kā tu zini? Kas tev izstāstīja?

Sunene – Ko izstāstīja?

J. Suns – Nu, ka mēs Ūdram... Ka mēs Lācim... Tas bija viens nopietns pasākums!

Sunene – Mani tavi pasākumi neinteresē. Tāpat kā tevi neinteresē, kas mājās notiek.

J,Suns – Nu ko tu atkal! Vai es nestrādāju, nerūpējos?

Sunene – Ak interesē gan, ko? Varu tev paziņot, ka mantas sapakotas un izliktas ārā aiz durvīm.

J. Suns – Ko tu esi izdarījusi? Manas mantas... Kā tu varēji! Un par ko? Par to, ka es šonakt mājās nebiju? Es pat neesmu dzēris! Ne pilīti! Es varu tev uzpūst! Hā! Nu!

Sunene – Ko tad tu šonakt darīji?

J. Suns - Es palīdzēju politiku taisīt! Lielo politiku! Ek, ko tur, tev jau to nesaprast! Un es nemaz nedrīkstu tev par to stāstīt!

Sunene – Nevajag arī. Kas man par daļu, kur tu pa naktīm vazājies! Politika... Smieklīgi!

J. Suns – Varbūt tu domā, ka esmu skrējis pakaļ kādiem brunčiem? /Atplaukst/ Ē, vai tikai tu neesi greizsirdīga, ko?

Sunene – Ko āksties! Es priecātos, ja tu mēģinātu kādai piecirst. Tad vismaz zinātu, ka vēl esi uz ko spējīgs. Varbūt arī man kas atlektu no tā labuma.

J. Suns - /Apvainojies/ Nu vai zini! Runāt jau tu vari daudz ko. Bet pietiktu man uz kādu paskatīties – tūlīt spalvas ietu pa gaisu.

V. Suns – Bērni, bērni, nebarieties. Meit, nepārmet neko, mums Lācis šonakt lika vienu darbiņu padarīt. Drusku aizkavējāties.

Sunene – Ak tā, jūs atkal esat ar mieru līst katrā šķirbā kur Lācis sūta! Bet man pa to laiku no dzīvokļa jāizvācas!

Vilks – Kā, jums arī? Par ko tad jums?

Sunene – Esot pieņēmuši likumu par īres griestu atcelšanu. Kad ieraudzīju jauno rēķinu, visas spalvas sacēlās!

J. Suns – Vai tiešām būs tik traki?

Sunene – Mums tādus īres rēķinus mūžam nenomaksāt! Sakrāmēju mantas un izvācos pati. Kas cits man atlika?

J. Suns – Nu nezinu... Varbūt pagaidīt... Paklau, varbūt jāiet pie Lāča? Ja jau esam viņu ievēlējuši...

Sunene – Lāci es šurp nākot satiku. Varen aizņemts izskatījās, ar mani pat negribēja runāt, pateica vienīgi, ka tāds likums ir, un tur neko nevar darīt.

J. Suns – Nu tad... Siev, bet ko mēs tagad darīsim?

Sunene – Nekas cits mums neatliek - būs jābrauc prom.

J. Suns – Uz kurieni?

Sunene – Tur, kur visi brauc – no meža prom, pelnīt naudu.

J. Suns - */Galīgi apjucis/* Tā uzreiz un tūlīt prom? Siev, vai tu visu esi pārdomājusi?

Sunene – Ko tur vēl domāt – sen jau vajadzēja aizbraukt!

J. Suns – Jā, bet... Un kā tad tēvs?

V. Suns - */Steidzīgi/* Par mani, dēls, nedomā! Gan jau es kaut kā! Brauciet, brauciet! Sapelnīsiet naudiņu, varēsiet palīdzēt gan man, gan Mazajam Suņam. Lai bērns var mācīties.

J. Suns - */Svārstās/* Tas nu gan...

Sunene – Tad ejam! Man jau somas sakravātas un biļetes aizrunātas. Pēc stundas izlidojam. Ja pasteigsimies, varbūt dabūsim biļetes lētāk. Kurmis esot noteicis lielas atlaides katram simtajam gājputnam.

Vilks – Kurmis? Kurmis tagad būtu lidošanas speciālists?

J. Suns – Vai viņš vispār debesis ir redzējis? Siev, varbūt nesteigsimies ar lidojumu, vai tiešām mums ir jāskrien pa galvu, pa kaklu?

Sunene – Kas ir, ko tu rausties? No lidošanas bail?

J. Suns – N-nē... Bet kamēr tur ir Kurmis, es negribu!

Sunene – Kurmis pats nelido, viņš tikai komandē.

J. Suns – Bet vai viņš kaut ko sajēdz no lidošanas?

Sunene – No lidošanas nekā. Toties viņš ir Stārķa partijā, rok pareizā virzienā un prot īstajā brīdī uztaisīt kaudzi!

J. Suns – */Niķīgi/* Vai tiešām mums jālido? Esmu ar mieru iet kājām.

Sunene – Visi lido, gan izturēsi. Ejam!

J. Suns – Nē, neparko! */Apsēžas/*

Sunene – Kā zini. Es gan braukšu. Kad būšu galā, došu ziņu. */Paiet dažus soļus, tad pagriežas atpakaļ/* Nu, varbūt pārdomāsi? Nē? Tad jau tiešām man būs jābrauc vienai...

V. Suns – Meit, nesteidzies. Varbūt var kā citādi?

Sunene – Citādi nekādi! Man ir jāsaņem un jābrauc tūlīt! Citādi es... *(Sāk šņukstēt)* Ak, ko tur daudz! Sveiki visiem! */Pagriežas un aiziet/*

J. Suns - */Galīgi izmisis/* Nu, jūs redzat? Redzat? Un tā katreiz! Kaut aprunājusies būtu – kā tev, vīriņ, liekas, vai tev, vīriņ, kas nesāp... Nekā! Vienmēr tikai – izdari, aiznes, dod! Labu vārdu no viņas nedzirdēsi!

V. Suns – Tā nu gan, dēls, nerunā! Sunene tik apsviedīga un izdarīga! Ko tu bez viņas iesāktu!

J. Suns – Tukša vieta es viņai esmu! E, kad nav, tad lai nav!

V. Suns – Nu, nu, nemaz tik slikti nesadzīvojāt. Un, kas ķīvējas, tas mīlējas.

Vilks – Padomā par ģimeni un bērnu! Vai nu viņai vienai pašai par visu jādomā.

J. Suns - */Pēc pauzes/* Tā jau ir. Vīrietim ģimenē ir jādomā par visiem. Ko tas sievišķis, viens pats aizbraucis, iesāks. Svešā zemē, viena pati, vāja un neaizsargāta... Būs man jābrauc līdz. */Raujas augšā un skrien Sunenei pakaļ/* Siev, ē, siev, pagaidi! Es jau nāku, es lidoju! */Aizskrien/*

V. Suns – Atā, bērni, atā! */Slauka acis./*

Vilks – Jā-ā-ā... Un ko mēs tagad iesāksim?

V. Suns – Ko nu vairs... Atliek tikai iet uz mežu nomirt.

Vilks – Tu jau atkal! Tad tikai neaizmirsti paņemt līdzī savu lāpstu!

V. Suns – Priekš kam lāpstu?

Vilks – Lai pats izraktu sev bedri! Es gan nedomāju nolaist rokas un padoties!

V. Suns – Ko tu darīsi? Iesi pie Lāča runāt? Un tu tici, ka viņš tev palīdzēs?

Vilks – Tik liels muļķis es neesmu! Gribēju tikai noskaidrot, vai tas ir pēc likuma. Bet tev ir taisnība, iet pie Lāča nav vērts, likumus viņi izdod priekš sevis.

V. Suns – Nu tad nekā.

Vilks – Nē! Es jau teicu, ka nepadošos! Es cīnīšos par savu būdu ar zobiem un nagiem!

V. Suns – Nebūs viegli ar tik nodilušiem cīnīties.

Vilks – Ko tu tur ņurdi? Nekā nesapratu.

V. Suns – Es teicu, ka zobi un nagi aiz vecuma nodiluši. Par vecu mēs esam, par vecu lai cīnītos. Jā-ā...

Vilks – Beidz kaut! Vecs, vecs... Ja tevi paklausās, var nodomāt, ka tu pat revolūcijas laikus esi piedzīvojis. (*Apraujas*) Pag, pag... Kurā gadā tu īsti esi dzimis?

V. Suns - */Atmet ar roku/ Kāda tam nozīme! /Iet lēnām prom!*

Vilks - */Dedzīgi/ Ir gan nozīme! Tu man varētu pastāstīt kā taista revolūciju! Nu mēģini kaut ko atcerēties! Mēs taču to varētu... Ja mēs saņemtos! Mēs varētu visu mainīt! Vecais, mēs taisīsim revolūciju! /Skrien viņam pakaļ!*

Lācis - */Uznākot dzirdējis pēdējos vārdus/ Kādu revolūciju? Ē, ko jūs te perināt?*

Vilks - *Tad jau redzēsi! Vienkārši revolūciju un viss! /Aizsteidzas V.Sunim pakaļ!*

Lācis – Revolūciju? Vienkārši revolūciju? */Uz to pusi no kurienes atnācis/ Ē, jūs tur abi, vai dzirdat? Beidziet skaidroties un nāciet šurp!*

Lapsa un Kūmiņš – */Atsteidzas/ Kas ir? Kas noticis?*

Lācis – Kas, kas! Tik aizņemti paši ar sevi, ka vairs nezina, kas apkārt notiek! Viss jāzina un jādara man pašam! Vilks ar Veco Suni gatavojas taisīt revolūciju, lūk kas notiek!

Lapsa un Kūmiņš sāk smieties.

Kūmiņš - */Sprauslā/ Šie abi – revolūciju?*

Lapsa - */Ķiķina/ Vilks! Un Vecais Suns arī! Kaut kas nedzirdēts!*

Lācis – Klusu! Kūmiņ, pasaki, kā sauc to, ko viņi sagudrojuši darīt?

Kūmiņš – Nu...*/Zinoši/ Mēģinājums gāzt leģitīmo valsts varu. Vai arī drauds pastāvošajai valsts iekārtai. Var definēt arī kā...*

Lācis – Pietiek! Mēs attiecīgi arī rīkosimies. Kūmiņ, tu tūlīt izsauksi policiju, nē, labāk tos fiksos zēnus, nu, kā viņus tur sauca...

Kūmiņš – Skaidrs, ātrās reaģēšanas vienību! Tiks izdarīts! */Aizskrien!*

Lapsa – Bet Lāci! Tie ir tikai pāris večuku!

Lācis – Ko tu saproti! Ej, būs jāuzraksta runa par valsts drošību, ar ko uzstāties Meža saimā. Es nojaušu, ka premjera postenis man jau ir garantēts.

Lapsa – Vai-ī, Lāci, cik tu esi gudrs!

Beigas.